

TEMPORADA 25/26

atrium^{sala}

Dirty Crusty

de Clare Barron

Del 9 de desembre a l'11 de gener

Autoria: **Clare Barron**

Traducció: **Isis Martín**

Direcció: **Isis Martín i Aleix Fauró**

Interpretació: **Patricia Bargalló, Pau Escobar i Sandra Pujol**

Coordinació d'intimitat: **Lola Clavo**

Moviment: **Laia Duran**

Disseny lumínic i espai escènic: **Guillem Gelabert**

Disseny de so i música original: **Paula Jornet**

Suport disseny de so: **Adrià Jornet**

Vestuari: **Gemma Pellejero**

Construcció màscara: **Gina Moliné**

Ajudantia de direcció: **Hannah Tomás**

Producció executiva: **Júlia Ribera i Natàlia Boronat**

Fotografia i vídeo de l'espectacle: **Marta Caravaca / Gusto audiovisual**

Gestió econòmica: **Maria Sangüesa (IACTA)**

Producció: **La Virgueria i La Dramàtica**

Amb el suport de: **Generalitat de Catalunya (ICEC)**

Agraïments: **Ana Torguet Pena, Laura Dat-Sénac, Gian Aimi Duran i Nara Aimi Duran, La Virgueria Club, Teatre Lliure, Jaume Feixes**

Sinopsi

La Jeanine lluita per mantenir una vida digna i ordenada a la ciutat, però la realitat és que aquesta fita tan senzilla és més difícil d'aconseguir a cada passa que fa. *Dirty Crusty* explora els límits de les relacions, els espais i les identitats, i exposa com aquest món massa salvatge ens empeny fins a límits insospitats. Clare Barron va escriure aquesta obra el 2012, abans del #MeToo, abans de ser conscient de que havia patit una agressió sexual i abans de ser diagnosticada amb un trastorn bipolar. Confessa que l'escriptura d'aquest text va ser clau per a poder posar nom a les dues realitats que l'acompanyaven i sobre les quals en parlava sense identificar. Amb un llenguatge irreverent, l'autora revelació de l'escena *underground* novaiorquesa ens apropa a la dificultat de sobreviure als nostres dies i trobar el nostre lloc al món a través d'una anti comèdia romàntica que navega entre l'humor àcid, la incomoditat i el desordre.

En paraules de les directores

Descobrir una autora de teatre és un acte atzarós. Com ho és entrar a The Drama Book Shop per casualitat, una tarda postpandèmica de 2022, a Manhattan, Nova York. Un atzar que ens va portar a Clare Barron i a una publicació amb quatre textos seus —alguns premiats, tots estrenats a la ciutat nord-americana—. I llegir-la i, d'alguna manera, llegir-nos a nosaltres mateixos. Clare Barron destaca —o a nosaltres ens crida l'atenció— per la seva intimitat despullada, per la seva emocionalitat crua i per parlar de la vulnerabilitat de les persones d'una manera tan directa i alhora, tan casual, com qui no vol la cosa. Barron té la capacitat de trencar amb estructures narratives clàssiques sense perdre ni una mica la nostra atenció, mentre escriu una tragèdia carregada de sentit de l'humor o una comèdia negra carregada de dramatisme. A vegades des de l'absurd i d'altres des de la més pura visceralitat, ens parla de sexualitat, ens parla de violència, de feminitat, de la infantesa, de com tot allò que ens succeeix ens configura com a persones i com a individus dins d'una societat que, massa sovint, ens engoleix.

Dirty Crusty juga amb la noció de la vulnerabilitat i la violència íntima, i posa en escena personatges complexos i imperfectes que es troben en situacions desconcertants. Un dels elements centrals de la peça és la dualitat entre la degradació física i la necessitat de refinament o control, i és en aquesta dualitat que aquest text ens crida l'atenció: Barron construeix una narrativa que qüestiona la manera com la societat imposa ideals de perfecció, puresa i ordre, especialment sobre les dones, i com aquestes imposicions xoquen amb la realitat de l'experiència humana, sovint caòtica, desordenada i plena de contradiccions. *Dirty Crusty* també s'endinsa en el terreny de la vulnerabilitat emocional, especialment en les relacions amb els altres, tema que des de la companyia hem tractat en moltes de les nostres peces i que l'autora ens permet seguir explorant. Barron retrata les dinàmiques de poder dins les relacions sexuals i d'amistat, subratllant com, fins i tot en les relacions que semblen superficials o casuals, hi ha una profunda lluita per la intimitat, el control i l'autonomia personal.

En essència, aquesta és una obra sobre la lluita per l'autenticitat i l'autoacceptació en un món que sovint exigeix conformitat. Clare Barron, amb la seva escriptura desafiant i directa, ofereix una exploració ferotge dels cossos i els esperits que es resisteixen a ser dominats o definits per les normes externes. I ho fa sense caure en la tragèdia més absoluta, amb un humor molt particular que ens fascina i ens atrapa.

Isis Martín i Aleix Fauró

Més informació a atrium@atrium.cat
Telèfon: 931 824 606 / 661 981 799

En associació amb



Amb el suport de

